Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău (sediul Râşcani) (jud. Cristina Panfil)
Dosarul nr. 3r-538/25 (2-25097475-02-3r-08092025)

**Republica Moldova**
**Curtea de Apel Centru**
**D E C I Z I E**

26 februarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

***A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată***, recursul declarat de Primăria satului Copceac împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani) din 7 august 2025, adoptată la cererea înaintată de reclamant privind suspendarea executării Raportului de Încercare nr.*****, obiectul căruia sunt probele de apă de suprafață prelevate din s.Copceac –

în cauza de contencios administrativă la acțiunea depusă de Primăria satului Copceac împotriva Agenției de Mediu și Laboratorul de Referință de Mediu din cadrul Agenției Mediului privind anularea actului administrativ individual defavorabil, –

***Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar***

**c o n s t a t ă :**

***<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>***

La 8 iulie 2025, Primăria satului Copceac a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Agenției de Mediu și Laboratorul de Referință de Mediu din cadrul Agenției Mediului, prin care a solicitat anularea răspunsului nr. ***** din 04.07.2025 emis de Agenţia de Mediu la cererea prealabilă depusă de Primăria s. Copceac nr. ***** din 19.06.2025 și constatarea nulităţii absolute a Actului de eşantionare a obiectului de încercare nr. ***** şi a Raportului de Încercare nr. *****, cu dispunerea anulării acestora.

În același timp, reclamantul a înaintat cerere privind suspendarea efectelor (executării) actului administrativ individual — Raportul de Încercare nr. *****.

Menționează că, la 30 aprilie 2025, Primăria s. Copceac a recepţionat o solicitare din partea organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliţie Ceadîr-Lunga, prin care a fost informată că, în baza calculelor prejudiciului întocmite de Inspecţia Ecologică, a fost pornită o cauză penală în temeiul art. 223 alin. (3) lit. a) Cod penal al RM, privind poluarea apelor prin staţiile de epurare nefuncţionale din s. Copceac.

La 02 mai 2025, a fost transmisă către Serviciul de Inspecţie Ecologică mun. Ceadîr-Lunga scrisoarea nr. 304, solicitându-se informaţii referitoare la cine, cât şi în baza căror acte normative a efectuat controlul fără notificarea prealabilă a Primăriei s. Copceac?

De asemenea, s-a solicitat transmiterea materialelor dosarului administrativ în baza cărora a fost efectuat controlul şi a fost întocmită constatarea organului de control cât și a actului şi/sau procesului-verbal de control, a calculelor prejudiciului întocmite de Inspecţia Ecologică, în baza cărora a fost pornită cauza penală în temeiul art. 223 alin. (3) lit. a) Cod penal al RM, privind poluarea apelor prin staţiile de epurare nefuncţionale din s. Copceac.

La data de 07 mai 2025, Primăria s. Copceac a recepţionat scrisoarea de însoţire a şefului Inspecţiei pentru Protecţia Mediului UTA Găgăuzia nr. ***** din 06.05.2025, prin care au fost anexate anumite documente din dosarul administrativ, însă lipsea Actul de eşantionare a obiectului de încercare şi Raportul de încercare.

În urma cererii repetate a Primăriei s. Copceac nr. *****din 03.06.2025, la data de 12.06.2025, Inspecţia pentru Protecţia Mediului UTA Găgăuzia a transmis Actul de eşantionare a obiectului de încercare nr. ***** si Raportul de încercare nr. *****.

Din actele eliberate reclamantului, s-a constatat că urmare a prelevării probelor de apă în data de 30 octombrie 2024 la deversare în râului ce traversează satul Copceac, r-nul Ceadîr Lunga, efectuate de către Laboratorul de Referință de Mediu din cadrul Agenției de Mediu, conform prevederilor Hotărârii de Guvern nr.549 din 13 iunie 2018 cu privire la constituirea, organizarea și funcționara Agenției de mediu, s-a constat, că ***la sistemul de canalizare gestionat de Primria satului Copceac, r-nul Ceadîr – Lunga, se produc scurgeri de ape uzate insuficient epurate***, fapt ce contravine prevederilor Horărârii de Guvern nr.950 din 25 noiembrie 2013 pentru aprobarea Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localități urbane și rurale.

Analizele de laborator au demonstrat, că scurgerile de ape uzate au înrăutățit calitatea apelor rîului ce traversează satul Copceac, r-nul Ceadîr – Lunga prin majorarea concentrației de poluanți în secțiunea de control, în raport cu concentrația în secțiunea de referință.

În conformitate cu calculele efectuate de către Inspecția pentru Protecția Mediului, s-a stabilit suma prejudiciului și s-a pus în sarcina Primăriei satului Copceac să achite pentru încălcările admise.

Din motiv că nu sunt de acord cu procedura de prelevare și efectuare a analizelor, primarul satului Copceac, a înaintat cererea prealabilă către Agenția Mediului, la care, prin răspunsul nr.***** din 4 iulie 2025, s-a comunicat că cererea se respinge din motiv că Agenția a verificat în întregime procesul, procedura și a constatat că actele sunt legale și întemeiate.

Nefiind de acord cu răspunsul la cererea prelabilă, Primăria satului Copceac, a înanintat acțiunea în contencios administrativ, concomitent solicitând suspendarea executării ***actului administrativ defavorabil, pînă la examinarea acțiunii***.

***<u>Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.</u>***

***Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani) din 7 august 2025, s-a respins ca neântemeiată cererea înaintată de Primăria sat. Copceac privind suspendarea executării actului administrativ contestat, în cauza de contencios administrativ intentată de Primăria sat. Copceac către Agenția de Mediu și Laboratorul de Referință de Mediu din cadrul Agenției Mediului privind anularea actului administrativ individual defavorabil.***

***<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>***

Invocînd ilegalitatea încheierii instanţei de fond, la 21 august 2025, Primăria satului Copceac a înaintat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind ilegal actul judecătoresc contestat.

În susținerea recursului, Primăria satului Copceac a reiterat argumentele de fapt și de drept expuse în cererea cu privire la suspendarea executării actului administrativ contestat.

Solicită admiterea recursului, anularea încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani) din 7 august 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat să fie admisă.

***<u>Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.</u>***

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea

contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

a) hotărîrea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a reglementărilor Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul judiciar atestă că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râşcani) din 7 august 2025 a fost contestată cu recurs la 21 august 2025.

În circumstanțele descrise supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Primăria satului Copceac a fost depus în interiorul termenul legal. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul î-și întemeiază pretențiile.

**În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.**

**<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>**

***Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive.***

***Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ****, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

***Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ****, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

***Potrivit art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ,*** *examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.*

***În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ,*** *instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

***Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ,*** *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Materialele cauzei atestă că, la data de 08 iulie 2025, Primăria sat. Copceac a depus acțiune în contencios administrativ către Agenția de Mediu și Laboratorul de Referință de Mediu din cadrul Agenției Mediului privind anularea răspunsului nr. ***** din 04.07.2025 emis de Agenția de Mediu la cererea prealabilă depusă de Primăria s. Copceac nr. ***** din 19.06.2025, ca fiind emis neîntemeiat și fără examinarea completă a circumstanțelor expuse în cererea prealabilă și constatarea nulității absolute a Actului de eșantionare a obiectului de încercare nr. ***** și a Raportului de Încercare nr. *****, cu dispunerea anulării acestora.

Totodată, prin cerer, Primăria sat. Copceac a solicitat suspendarea executării Raportului de Încercare nr. *****.

În motivarea poziției sale, face referire la prevederile art. art. 214, 172 alin. (2) Cod administrativ.

Consideră că instanța urmează să dispună suspendarea executării actului administrativ Raport de Încercare №***** din motiv că nedispunerea măsurilor de asigurare a acțiunii va crea dificultăți serioase în executarea hotărârii judecătorești în cazul în care aceasta va fi pronunțată în favoarea reclamantului, întrucât ar putea fi atrasă nelegal răspunderea penală a angajaților Primăriei sat. Copceac și ar putea fi încasată neîntemeiat suma prejudiciului material din bugetul local în mărime de***** lei.

Consideră inadmisibilă executarea unui act administrativ vădit ilegal - Raport de Încercare №*****, care poate atrage consecințe negative pentru imaginea autorității administrației publice locale și a angajaților acesteia, precum și poate provoca prejudicii materiale considerabile bugetului satului Copceac și personal angajaților primăriei.

Dezvoltând argumentele recurentului, Completul reține că Primăria satului Copceac își fundamentează cererea de suspendare, în esență, pe trei categorii de consecințe pretinse: eventuala utilizare a Raportului de Încercare nr. ***** în

cadrul cauzei penale pornite în temeiul art. 223 alin. (3) lit. a) Cod penal; eventuala încasare a prejudiciului calculat de autoritatea de mediu în sumă de***** lei din bugetul local; precum și pretinsa afectare a imaginii autorității publice locale și a angajaților acesteia.

Sub acest aspect, recurentul susține că raportul de încercare ar reprezenta actul de bază în lanțul procedural care a determinat calcularea prejudiciului ecologic și sesizarea organului de urmărire penală, iar menținerea efectelor acestuia până la soluționarea fondului ar putea crea dificultăți serioase în restabilirea situației juridice anterioare, dacă acțiunea principală va fi admisă.

Totodată, recurentul critică, la nivel de aparență, procedura de prelevare și analiză a probelor de apă, invocând lipsa notificării prealabile a Primăriei, netransmiterea inițială a tuturor materialelor dosarului administrativ, precum și pretinsa verificare formală a cererii prealabile de către Agenția de Mediu. Aceste susțineri sunt prezentate de recurent ca indicii ale caracterului vădit ilegal al raportului contestat și ca temei pentru suspendarea efectelor acestuia până la examinarea fondului.

Prin urmare, instanța de recurs urmează să verifice dacă aceste susțineri, privite nu prin prisma temeiniciei acțiunii principale, ci exclusiv prin prisma instituției protecției provizorii, demonstrează existența uneia dintre condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) Cod administrativ, respectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului sau pericolul iminent al producerii unor prejudicii ireparabile.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 7 august 2025, s-a respins cererea înaintată de Primăria satului Copceac privind suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil, în cauza de contencios administrativă la acțiunea depusă de Primăria satului Copceac împotriva Agenția de Mediu și Laboratorul de Referință de Mediu din cadrul Agenției Mediului privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond or, potrivit art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

**Potrivit art.214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ,** *(1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3)*

*Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.*

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ legiuitorul a stabilit ca un mijloc pentru asigurarea respectării principiului legalității, care guvernează întreaga activitate a autorităților publice - **suspendarea executării actului administrativ individual contestat.**

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezinta o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie în materie administrativă, se solicită autorității jurisdicționale comptente ca atunci când executarea unei decizii administrative este de natură să provoace daune grave, dificil de reparat, persoanelor cointeresate de această decizie să ia măsuri de protecție provizorie corespunzătoare, în limitele competenței sale și fără ca, astfel să influențeze în vre-un fel soluția asupra fondului, cu atît mai mult atunci cînd există un argument juridic aparent valabil în raport cu elementele de legalitate a actului administrativ contestat.

În același timp, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care ar menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, ***în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.***

**Potrivit art.172 alin. (2) Cod Administrativ**, *motivele suspendării sînt:*

***a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;***

***b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.***

Astfel, prin art.172 alin. (2) Cod Administrativ, legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi **suspendat doar** în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, **trebuie să fie indicate și probate în concret**, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege rezultând aşadar obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu doar că se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Este de menţionat faptul că, sarcina probaţiunii întru aplicarea suspendării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia.

Sub aspectul pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, instanța de recurs menționează că, prin pericol iminent se prezumă situații și împrejurări care sunt de natură să producă, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în raport cu destinatarul, prejudicii ireparabile, circumstanță ce nu se circumscrie în cazul din speță. Paguba iminentă, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

Ce ține de prezența pericolului iminent de producere a prejudiciilor ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, reclamantul nu a oferit argumente obiective prin a explica în ce mod - Raportul de Încercare №***** - ar produce prejudicii ireparabile pentru acesta.

Analizând critic aceste argumente, Completul judiciar reține că simpla posibilitate ca Raportul de Încercare nr. ***** să fie utilizat de alte autorități publice în proceduri distincte nu echivalează, prin ea însăși, cu executarea actului administrativ în sensul art. 172 alin. (2) lit. b) și art. 214 Cod administrativ și nici nu demonstrează existența unui prejudiciu actual, concret și ireparabil. Instituția suspendării nu operează pentru a neutraliza consecințe eventuale, ipotetice sau dependente de acte viitoare ale altor autorități, ci pentru a preveni producerea iminentă a unei pagube reale, greu sau imposibil de reparat, care decurge nemijlocit din executarea actului contestat.

În speță, recurentul nu a prezentat probe din care să rezulte că, la momentul examinării cererii de suspendare, ar fi fost declanșată o procedură certă și imediată de executare silită a sumei de***** lei din bugetul local sau că raportul contestat, prin sine însuși, ar produce transferul patrimonial invocat. Menționarea unei sume calculate de Inspecția pentru Protecția Mediului nu este suficientă pentru a demonstra paguba iminentă, întrucât încasarea acesteia presupune existența unor acte juridice distincte, susceptibile la rândul lor de control administrativ și/sau judecătoresc, după caz.

De asemenea, invocarea riscului atragerii la răspundere penală a unor angajați ai Primăriei are caracter eventual și derivat. Stabilirea răspunderii penale nu decurge automat din raportul de încercare, ci presupune o evaluare proprie a organului de urmărire penală, administrarea probelor potrivit regulilor procesului penal și garanțiile aferente acestei proceduri. Prin urmare, existența unei cauze penale sau posibilitatea valorificării raportului ca element probatoriu într-o procedură penală nu poate fi asimilată unui prejudiciu ireparabil produs recurentului prin executarea actului administrativ contestat.

În aceeași ordine de idei, pretinsa afectare a imaginii autorității administrației publice locale și a angajaților acesteia nu a fost individualizată prin circumstanțe concrete și nici susținută prin probe care să demonstreze un prejudiciu reputațional real, actual și ireversibil. Or, o atingere generică de imagine, dedusă din existența unor constatări tehnice sau din posibilitatea discutării lor în spațiul instituțional, nu satisface standardul legal al pericolului iminent de producere a prejudiciilor ireparabile.

Completul judiciar subliniază că argumentele recurentului privesc, în mare parte, presupuneri privind efectele ulterioare ale punerii în aplicare sau valorificării Raportului de Încercare nr. *****, fără a demonstra cauzarea sau iminența cauzării unor prejudicii reale, concrete și ireparabile. O asemenea construcție argumentativă nu depășește nivelul unei temeri subiective privind posibile consecințe administrative, patrimoniale ori penale, iar temerea subiectivă nu poate substitui cerința legală a probării riscului iminent.

Totodată, criticile privind modalitatea de prelevare a probelor, lipsa notificării prealabile, transmiterea ulterioară a actului de eșantionare și a raportului de încercare ori pretinsa insuficiență a examinării cererii prealabile țin, prin natura lor, de fondul acțiunii în anulare. Aceste aspecte presupun verificarea legalității procedurii administrative, administrarea și aprecierea probelor, precum și stabilirea eventualei incidențe a sancțiunii nulității, examinări care nu pot fi anticipate în procedura sumară a suspendării.

La această etapă procesuală, instanța nu este chemată să tranșeze definitiv legalitatea raportului contestat și nici să stabilească dacă procedura de eșantionare

a fost sau nu conformă cerințelor normative, ci doar să verifice dacă, la nivel de aparență, există indicii evidente, serioase și rezonabile care să răstoarne prezumția de legalitate a actului administrativ. Or, recurentul nu a indicat asemenea vicii vădite, recognoscibile fără o cercetare aprofundată a fondului, ci a reluat criticile care urmează a fi analizate în cadrul acțiunii principale.

În partea ce ține de suspiciunile serioase și rezonabile referitoare la legalitatea actului administrativ individual defavorabil Completul judiciar menționează că, prin suspiciuni serioase şi rezonabile se înțeleg acele fapte care nu confirmă propriu-zis ilegalitatea actului, dar oferă instanței de judecată posibilitatea intrinsecă să-și formeze, în urma unei examinări sumare, convingerea că acesta ar fi unul ilegal. Or, ilegalitatea actului administrativ individual, în esență este un aspect de fond care se constată în urma examinării cauzei de contencios administrativ în cadrul dezbaterilor judiciare, iar suspendarea executării actului administrativ individual este o măsură de protecție provizorie și efectivă de protecție a drepturilor subiective ale reclamantului.

Completul judiciar reține că, este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

De asemenea, din acreditarea ideilor mai sus expuse se desprinde şi o altă concluzie, respectiv aceea că prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ este o prezumţie simplă (*iuris tantum*), în timp ce prezumţia de adevăr legal (*res iudicata pro veritate habetur*), ce caracterizează actul jurisdicţional, este o prezumţie absolută irefragabilă (*iuris et de iure*), de unde se deduce faptul că, uneori, actul administrativ are valoare juridică sau forţă normativă inferioară hotărârii judecătoreşti.

Nu în ultimul rînd Completul judiciar ține să menționeze că, la această etapă procesuală nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat aprecierile recurentului referitoare la ilegalitatea actului administrativ a cărui suspendare a executării o solicită. Astfel, la această etapă motivele de ilegalitate a actului invocat în susţinerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiţiei referitoare la existenţa unui caz bine justificat.

Or, din analiza sumară a motivelor de nelegalitate invocate cu privire la actul administrativ contestat a cărui suspendare s-a solicitat în cauză nu oferă indicii suficiente de răsturnare a prezumţiei de legalitate de care se bucură respectivul act, în cazul particular supus evaluării.

Instanța de recurs reiterează că, pentru conturarea cazului temeinic justificat, care să impună suspendarea unui act administrativ, instanţa nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care s-ar întemeia însăşi cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-şi limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt şi/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumţiei de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Completul judiciar reţine că nu este suficient ca reclamantul să afirme existenţa unor motive de nelegalitate, ci trebuie să ofere unele elemente probatorii, evidente, care fără o cercetare aprofundată să permită formarea unui dubiu asupra legalităţii actului. Aceste indicii de nelegalitate este necesar să fie evidente, pentru a putea fi identificate cu uşurinţă la nivelul aparenţelor.

Însă, argumentele recurentului-reclamant, expuse în recurs, nu întrunesc condițiile de prezență evidentă a unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil.

În condițiile descrise, Completul judiciar subscrie concluziei instanței de fond precum că cererea reclamantului cu privire la suspendarea executării Raportului de Încercare nr. *****, obiectul căreia sunt probele de apă de suprafață prelevate din s.Copceac, UTAG extravilan, nu întrunește nici una din condițiile prevăzute la art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către recurent au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite atât de substanță juridică obiectivă, precum și de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat de Primăria satului Copceac este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani) din 7 august 2025.

În conformitate cu prevederile art.243 alin. (1) lit. b), alin. (3) Cod Administrativ, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

**d e c i d e:**

Recursul declarat de Primăria satului Copceac - **se respinge.**

**Se menţine** încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani) din 7 august 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela